

Dr. Makó András ügyvéd
3580 Tiszaújváros, Szent István út 35. I/2.
Tel./fax: 49/341-311
Mobil: 30/219-7831
Adószám: 49509809-1-25

Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

Hiv.szám: IV/1759-1/2017.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Szarka Ede [REDACTED] – a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, Dr. Makó András ügyvéd, 3580 Tiszaújváros, Szent István út 35. I/2. sz. útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdés a) és b) alapján benyújtott alkotmányjogi panasz indítványom vonatkozásában, hivatkozva az Alkotmánybíróság fenti ügyszámú válaszára az alábbi

kiegészítéssel

terjesztem elő:

HATÁROZOTT KÉRELMEM:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Mmtv. 2. §, 3. §, a 33/A §, 33. § és a 13. § jogszabályi rendelkezések alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXIV. (1) bekezdését valamint a XV. cikk (1)-(2) és (4)-(5) bekezdését. Ugyanezen törvényre hivatkozva kérem a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.M.116/2016/7. szám alatti ítéletének és a Kúria Mfv. III. 10.811/2016/6. számú ítéletének vizsgálatát és megsemmisítést, ügyfelem kéri az eredeti állapotnak a visszaállítását arra tekintettel, hogy ezen új ellátásából még a havi gyógyszer költségét sem tudja megfizetni, így a jogszabály sérti a szociális biztonsághoz fűződő jogát 100 %-os mértékben.

HATÁSKÖR:

Az Alkotmánybíróság hatáskörét ezen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 2011. CLI. tv. 26.§-a, illetve a 27.§-a alapozza meg. Egyrészt azért, mert a jogorvoslati lehetőséget az indítványozó már kimerítette, másrészt azért, mert az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, ez a jog a hátrányos megkülönböztetés tilalmát jelenti. Ebben az alkotmányjogi panaszban hivatkozott bírói döntések és jogszabályi rendelkezések, vagyis mindketten együttesen, megsértik az indítványozó nyugdíjához kapcsolódó szerzett jogát, ezért azok ellentétesek az Alaptörvény indítványban megjelölt valamennyi rendelkezésével.

Alkotmányjogi érvekkel alátámasztott indoklás:

A panaszban megjelölt bírói döntések és jogszabályi megjelölések sértik az indítványozó egyenlő elbíráláshoz fűződő jogát, továbbiakban pedig az Alaptörvény XV. cikkben megfogalmazott diszkriminációba ütközik.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1759-2/2017	
Érkezett: 2017 NOV 06.	
Példány: 5	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	du

du

Az alkotmányosság ugyanis olyan elvi követelmények együttese, amelyek az ideális demokratikus alkotmány tartalmát és megvalósulását jellemzik.

Az alkotmány széles körű társadalmi megegyezést kifejező alaptörvény, amely:

- legalizálja a politikai rendszert és az állami főhatalmat (legitimációs funkció);
- jogilag megfogalmazza a társadalom gazdasági és politikai berendezkedésének alapintézményeit (deklaratív funkció);
- védi a társadalmi rendet, a tulajdon és a vállalkozás szabadságát, a politikai intézményeket (védelmi funkció);
- megállapítja az állampolgárok gazdasági, szociális és kulturális jogait, politikai és szabadságjogait, azok korlátait és jogi biztosítékait (alapjogok biztosítása);
- biztosítja az állampolgárok egyenjogúságát (diszkrimináció tilalma);...

Az alkotmányjogi viszonyokat a jogviszony tartalmának, a jogosultságoknak és kötelezettségeknek a meghatározottsága jellemzi. Ez nem zárja ki, hogy e jogviszonyok alanyai közfeladataik ellátása során szerződéses jogviszonyokba lépjenek (megállapodások, együttműködési szerződések), de ez a feladataik teljesítésének köztelezettsége és a hatáskörük gyakorlásáért viselt felelősség alól nem oldhatja fel őket.

Az Abtv. 52. § (19 bekezdés b) pontj szerint ellentétesség kimerül a szociális biztonsághoz való jognak – magában az alaptörvényben kiemelt – tartalmi eleme, alkotmányos követelménye, öregség, betegség, stb. esetére a megélhetéshez szükséges ellátáshoz való jogosultság biztosítása és garantálásának a megsértéséből.

A nyugdíj – az Alaptörvény rendelkezéséből következően – szerzett jog, annyiban feltétlenül, hogy annak mértékét az állam alkotmányosan nem csökkentheti. Ha pedig annak reálértéke egyéb okok miatt csökken, az állam az alaptörvény alapján úgy köteles a társadalombiztosítást ehhez a változáshoz igazítani, hogy az a nyugdíjasok és más jogosultak ellátáshoz való jogát megfelelően teljesítse. Ennek során a tényleges veszteséget elérő, és az ellátáshoz való alkotmányos jogot biztosító változtatás önkényes, s így alkotmányellenes.

Az Abtv. 52. § (1b) d) bekezdéire hivatkozva határozottan megjelölöm a nemzetközi szerződések megsértett rendelkezéseit:

Magyarország az ENSZ XXI. ülészakán elfogadta a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát. Az Egyezségokmány 9. cikke kimondja: „Az Egyezségokmányban részes államok elismerik, hogy mindenkinek joga van a szociális biztonságra, beleértve a társadalombiztosítást is.” A 11. cikk 1. pontja az államok elismerik mindenkinek a jogát önmaga és családja megfelelő életszínvonalára, ideértve a kellő táplálkozást, ruházkodást és lakást, valamint az életkörülmények állandó javulását.

Végül a 11. cikk 2. pontja rögzíti: „mindenkinek alapvető jogát arra, hogy nem éhezzenek.” Teljesen egyértelmű, hogy az Egyezségokmány 9. illetve 11. cikke önálló alapvető jogokat fogalmaz meg; a 9. cikkben szabályozott szociális biztonsághoz való jogot tehát nem lehet akként értelmezni, hogy az automatikusan teljesedésbe megy, ha az Egyezségokmányban részes valamely ország – mintegy kötelező minimumként – eleget tesz a 11. cikk 2. pontjában meghatározott kötelezettségeknek.

Magyarországon irányadó a legfontosabb nemzetközi jogi kötelezettségeknek az Alaptörvényben való megfogalmazása, ez a fentiekben citált törvényi rendelkezéseknek nem felel meg.

Az Alaptörvény ugyan nem határozza meg közelebbről a szociális biztonság fogalmát. Ez azonban az alkotmánybíráskodásnak épp úgy nem akadály, mint a jogállamiságra, az emberi méltóságra, vagy a sajtószabadságra vonatkozó értelmező szabályok hiánya. Az Alkotmánybíróság fontos feladata ugyanis, hogy – miként ezt az említett alkotmányos fogalmakkal kapcsolatban számos határozatában tette – részben az utólagos normakontroll körében tartozó egyedi döntéseiben, részben az Alaptörvény értelmezése tárgyában hozott

határozataiban fejtse ki álláspontját az egyes alapvető jogok tartalmáról, illetőleg a jogok érvényesülésének korlátairól.

Ügyfelem 2007. július 07-től részesül III. csoportos rokkantnyugdíjban, az eljáró hatóságokkal végig együttműködött, 2012 március 31-ig kérte a törvény értelmében a felülvizsgálatát, 2012. január elsejétől rehabilitációs ellátásként kapta, változatlan összegben. A Ket. szerint „A szakhatóság eljárására irányadó ügyintézési határidő – ha a jogszabály másként nem rendelkezik – tizenöt nap”, gyakorlatilag 45 napon belül, vagyis 2012. május 31. napjáig meg kellett volna hoznia a határozatát. A tényleges felülvizsgálata 2015. márciusában kezdődött el, mely egyébként 2013. januárjában lett volna esedékes a jogszabály szerint.

Ügyfelem kapott egy tájékoztatót az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságtól, mely szerint „amennyiben a felülvizsgálat eredménye alapján az Ön foglalkoztathatósága rehabilitációs eljárás indítását nem indokolja, a felülvizsgálatot követően rokkantsági ellátásban fog részesülni, amelynek összege MEGEGYEZIK az addig folyósított ellátás összegével.” A kormányhivatala foglalkoztatási rehabilitációt nem javasolt, állapota alapján B” minősítési kategóriába tartozónak minősítette.

Ügyfelem felülvizsgálata 2015 márciusában kezdődött és szeptemberében ért véget. Semmi nem indokolta, hogy ez a rutinszerűen, elméletileg 3 évente elvégzendő felülvizsgálat gyakorlatilag kettő és fél éven át elhúzódjon. Amennyiben ezen eljárás határidőn belül befejeződött volna, úgy Ügyfelem helyzetét az új, augusztus 1. napján hatályba lépő törvény előtt le lehetett volna zárni. Vagyis Ügyfelem számára kiemelten fontos lett volna, és a rá vonatkozó döntésben lényegi (gazdasági) változást hozott volna határidőn belüli eljárás. Jelen esetben azonban a vizsgálat lefolytatásának időtartama jóval túllépi az előírt, de még az ésszerűnek nevezhető határidőt is. A II. fokon eljáró hatóság nem rögzítette a 2015. november 02-i keltezésű kórházi zárójelentés diagnózisait. Az egészségi állapot, életkor védett tulajdonságok az Alaptörvény szerint. A citált törvényi rendelkezések 2015. augusztus 01-én léptek hatályba, ügyfelem 1955. január 09-én született, tehát a hatálybalépéskor betöltötte a 60. életévét. A hivatkozott törvényben nem jelenik meg a védett kor intézménye sem, gyakorlatilag ügyfelem jogon túli területre került.

Ügyfelem megváltozott munkaképesség okán felülvizsgálati eljárás alapján megállapított járadékát a jogszabály alapján felülvizsgálta az Intézet, majd a jogszabályokra való hivatkozással a járadék összegét a **jövőre nézve az eddigi 1/3-ában állapította meg**. Mindezt úgy, hogy közben ügyfelem egészségi állapota semmit sem javult, sőt abban javulás egyrészt kora miatt is nem várható, továbbá nem rehabilitálható, és 5 és fél éven belül felülvizsgálatot sem végeztek el. **Erre a hatalmas anyagi terhet jelentő változásra ügyfelem nem készülhetett fel**, míg az államnak gyakorlatilag 5, azaz öt éve volt felkészülni a törvény végrehajtására, addig ügyfelemnek pusztán öt hónapja. Ez lehetetlen, ezért Alaptörvényellenes.

Megsemmisíteni kívánt jogszabályi rendelkezések az Mmtv. 2. §, 3. §, a 33/A §, 33. § és a 13. § jogszabályi rendelkezések és az ez alapján született 3.M.116/2016/7. szám alatti ítélete a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak, ill. mindezek folyományként született Mfv. III. 10.811/2016/6. számú a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság ítéletének megsemmisítése. A jogerős ítéletet 2017. július 07-én vette kézhez ügyfelem.

A TELJES MÉRTÉKBEN MEGSÉRTETT ALAPTÖRVÉNYI RENDELKEZÉSEK:

XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

(4) Magyarország az esélyegyenlőség és a társadalmi felzárkózás megvalósulását külön intézkedésekkel segíti.

(5) Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket.

XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

(2) Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.

Az alaptörvény előírja az ésszerű határidőn belüli eljárást. Jelen esetben ennek ésszerűtlen elhúzódása egyértelműen bizonyítható. Ez ráadásul károkozással járt ügyfelem számára, hiszen számára egyértelműen hátrányos döntés született. Nem tartják be a vizsgálati határidőt, egyébként semmilyen határidőt pl. felülvizsgálat eljárások lefolytatási időpontja, majd a vizsgálat eredménye alapján a tájékoztatókban leírtakat nem hajtották végre, nem az alapján hozták meg a határozatukat. Ügyfelem rehabilitációs programot nem kapott.

A jogszabályi rendelkezés lehetővé teszi, hogy egy egész életében dolgozó munkavállaló, közvetetten a munkavégzése miatt is rokkantellátásban részesülő, nem rehabilitálható a munkában töltött ideje alapján 155. 920,- Ft összegű rokkantellátást kapó MAGYAR állampolgár, jövedelmét a LÉTMINIMUM FELÉRE csökkentsék, vagyis mindennapi megélhetése veszélybe kerüljön, ez a természetes személyek Alaptörvényben szereplő valamennyi alapjogát megsérti, külön kiemelve az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, továbbá a XV. cikk (4)-(5) bekezdését. Az egész életét munkában töltötte, befizette az adóit és egészségügyi járadékait, és az ÁLLAM most az út szélén hagyja őt. **Az Alaptörvényben pontosan ennek az ellenkezője van leírva.**

Anyagi és eljárásjogi szabályok megsértésével jöttek létre a citált törvényi rendelkezések. Felperes az első tárgyaláson hivatkozott az Mmtv. 38/C. b) pontjára (Mmtv 33.§ (6) bek.), az öregségi nyugdíjkorhatár betöltéséig hátralévő időtartam az 5 évet nem haladja meg, úgy a rehabilitációs hatóság a komplex minősítés elvégzése nélkül, az ellátás változatlan összegű rokkantsági ellátásként történő továbbfolyósításáról dönt. Ügyfelem 1955.01.09. napján született. Ezen törvényi rendelkezést 2015. 08.01. napján lépett hatályba, azaz ügyfelem már a hatályba lépés idején ún. védett korban volt, vagyis az öregségi nyugdíjkorhatár eléréséhez 5 évet meg nem haladó időtartamon belül volt. Indítványozó „védett korban „ volt, és abban az időszakban született, amelyik időszakra pontosan nem vonatkozott a citált törvények hatálya, vagyis ügyfelem joga kívüli területre került.

Indítványozó az Abtv. 52. § (4) bekezdésében írtaknak ezúton és a formanyomtatványi beadványával együttesen álláspontom szerint eleget tett.

Kelt: Tiszaújváros, 2017. november 02.

Szarka Ede indítványozó
képviselőjében eljáró
Dr. Makó András ügyvéd
jogi képviselőjében

